

NEWS

Nekrolog za vývěsku

Na památku papíru, který visel na dveřích a stěnách.

3. září 2026, Tobias Engl

Loučíme se s vytištěnou vývěskou. Visela na dveřích, ve výlohách a na nástěnkách, často nakřivo, někdy celé roky, a bez reptání konala svou službu. Nyní od nás odchází, tiše, tak jako přišla ... s kouskem izolepy nebo připínáčkem v rohu.

Jedno se jí musí nechat: byla nenáročná. Nepotřebovala proud, síť ani heslo. Kdo chtěl něco sdělit, napsal to, vytiskl, nalepil, hotovo. „Z důvodu dovolené zavřeno“, „Prosím zvoněte“, „Čerstvě natřeno“. Celé generace se jí nechaly vést a většinou platilo, co na ní stálo.

Věrná byla, aktuální však zřídka. Speciální nabídka z předminulého měsíce ještě visela, když už dávno platila nová. Ve výloze vybledla, až se z červené stala růžová a telefonní číslo už nikdo nepřečetl. Kdo ji chtěl změnit, potřeboval tiskárnu, nůžky a pevnou ruku.

Její úlohu nyní přebírá obrazovka. Ta ukazuje, co platí dnes, ne co platilo na jaře, a mění se v okamžiku, kdy se něco změní. Mluví několika jazyky, zvětší písmo, když někdo špatně vidí, a na světle nevybledne. Co vývěska chtěla, obrazovka konečně dokáže – vždy ukazovat, co platí.

Vývěska po sobě zanechává prázdnou stěnu a trochu izolepy, která jde těžko odlepit. Vděčíme jí za mnohé a přejeme jí klid, který si zasloužila. Ať tiše žlutne tam, kam odcházejí staré věci, jež splnily svou povinnost.

